

M9-7

Збірка опрацьована в грудні 1944 р. на підставі частини архівних матеріалів. Тільки для внутрішнього вжитку!

З М І С Т:

1. "Меморандуми" до німців.
2. "Березнева конференція О.Н. на ЗЗЗ 1944".
3. Інструкції для членів.
4. З пропагандивних видань мельниківців.
 - а/ Преса
 - б/ Брошури
 - в/ Листівки і комунікати
 - г/ Інше
5. Зі звітів /про УЛС/

I/ "Меморандум Провідних Мужів Українського Народу до Адольфа Гітлера".

Ціль: "Меморандума" - за словами його авторів - "звернути увагу на сьогоднішній стан речей в Україні та на небезпеки, що він їх у собі криє".

В "Меморандумі" зясовані такі промахи німецької політики в Україні:
 а/ недопущення українців до участі в збройній боротьбі проти Москви,
 б/ "багато тисяч полонених лягло трупом у дорозі" /Про їх винищення у львівських не згадується/.

в/ Включення Галичини до Ген. Губернії и передня Одесси и Транс-ністрії під управління Румунії.- Вдержання цього стану на постійно "звело б величні заміри впорядкування Європи на манівець".

г/ позбавлення українців на корінних українських землях всяких можливостей культурно-національного розвитку.

г/ задержання зненавиджених колективів.

д/ Припинення діяльності Української Національної Ради в Києві.

е/ Фаворизування "чинників протиукраїнських і навіть протинімецьких".

Далі автори "Меморандума" заявляють:

"Ці обставини є причиною напружених взаємовідносин в Україні. В народних масах та в керівних колах України панує великий неспокій нації, і радять Гітлерові в інтересі Нової Європи "визнати за Україною право на самостійне існування".

Меморандум кінчається словами:

"Ми запевняємо Вас, Експеленціє, що керівні кола в Україні прагнуть до найтіснішої співпраці з Німеччиною..."

Меморандум має дату 14, січня 1942 р. Передано його адресатові 28. січня 1942 р.

Меморандум підписали: Проф. Микола Величківський, голова УНРади в Києві, митрополит А. гр. Шептицький, Голова УНРади у Львові, Андрій Лівичівський, заступник Симона Петлюри, Гол. Ст. УНР, Варшава; ген. Омелянович Павленко, б. Командир Української Армії, голова Ген. Ради Українських Комбатантів, Прага; полк. Андрій Мельник, голова Проводу Українських Націоналістів!

Згадане меморандум попередни^и меморандум^и:

а/ голови УНРади в Києві проф. М. Величківському до Райхскомісара України Еріха Коха.

б/ інж. Дмитра Андрієвського, як уповноваженого Голови ПУН - до Райхскомісара зайнятих східних областей Альфреда Розенберга.

2/ Письмо "Чанові Польовому Маршалові Кайтелеві, начальникові Головної Команди Збройних Сил у Берліні".

Письмо має дату: Берлін, 6 лютого 1942 р. Підписав "Андрій Мельник, Вождь Українських Націоналістів". Темою листа є "питання формування української збройної сили для боротьби з Москвою". Автор пише:

"...Український Нарід... мігби показатися в боротьбі проти Москви повновартісним союзником Німеччини та її спільників... Здається, що це вже крайня пора включити Україну в протибольшевицький фронт..."

...Українці готові все дати для боротьби з Москвою, якщо наберуть переконання, що їм буде признане право на національно-державне існування, та що Україна займе в сімі вільних народів Нової Європи належне їй місце....

...Неминучим є радикальний зворот дотеперішнього політичного курсу на Україні, щоби можна було сформувати безздатне українське військо... Уважаємо, що думка ослаблення Москви при помочі московськеї визвольної армії - є цілком помилкова, бо вона... творитиме нову небезпеку для України й Німеччини.

Письмо кінчається заявою, що "українські відповідальні круги, а голов-но військові, є готові... віддати себе в тій цілі до розпорядимости Начальної Команди Збройних Сил".

"Слово Андрія Мельника, вождя українських націоналістів з нагоди Нового Року". /1 січня 1942 р./

"...Рік, що надходить, буде переломовим у долі нашої Батьківщини.... Дух руїни пхнув засліплених проти їхже братів..."

"...Ми не чекали бездіяльно, доки волю України виборе нам хтось інший, сто-

ронній.

.... Під ударами... валився московська імперія... /Німецьким войкам/ ми зобов'язані свідомо й організовано помагати в Хрестоносному поході проти Москви, не зважаючи ні на які труднощі....

... В оновленні і консолідації під проводом націонал-соціалістичної Німеччини Європі, Україна має стати нарівні із іншими народами...

... /Наша націоналістична ідея/ , яка є єдиною спасеною для нашої Батьківщини... є однорідна з ідеями, що ними живуть і діють провідні народи сучасної Європи; під знаком цих ідей народжується нова доба і встановлюється новий лад....

... У душі народу... вщепимо ідею українського націоналізму... поборюючи елементи, що схотіли б звести Націю зо шляху творчої праці на дорогу анархії і нового знищення... "

2. "Березнева конференція ОУН на ЗУЗ 1944. /Ствердження, тези, постанови/.

Зі "Ствержень":

.... Сучасна війна не в силі винищити українського народу в такій мірі, щоб звести його до ступня другорядної, біологічної сили в Європі, ... Накинутий біологічний бій Нація витримує переможно, а економічні руйнування не всилі підірвати розмаху Української Революції.

.... ОУН на землях всієї України була протягом останніх трьох років єдиною українською-політично-революційною організацією, яка виховувала нову українську революційно-державницьку провідну верству, кадри... не усомнюмо мобілізувала український потенціал, творила українську силу... В той же сам час інші українські політичні угруповання або використовували український силовий потенціал, не збільшуючи його, /гетьманці, генерівці, УЦД/ або з у ж и в а л и його в безглуздіх акціях, зменшуючи його /бандерівці/. Таким чином єдиною політичною силою в Україні, що ставила українську революцію в реально-державницьку площину, була і зостанеться ОУН!

Протягом останніх трьох років... ОУН не встигла знову опанувати української діяльності. Так ОУН ще не спромоглася в потрібній мірі опанувати терористичної анархії бандерівського відколу на Волині та в Галичині з одної сторони, та спаралізувати опортуністичні потягнення кил УЦД з другої сторони. Обидва ці явища коштували Нації багато дорогоцінної, але безглуздо пролитої крові....

... Проте за останні три роки ОУН перевела в Україні, зокрема на ЗУЗ величезну політично-організаторську роботу історичного значення. ОУН здобула кадри у всіх областях України, від північного Кавказу, по Сян, і Закарпаття. В кадрах Шидного українства ОУН розчинила націоналістичний процес, який чимраз ширше заливає /! / свідомість українських мас. Революціонери зі ЗУЗ і ЗУЗ... /викристалізували/ нові державно-революційні методи боротьби.... Цей процес... перекинувся також на широкі маси українського робітництва в Німеччині. Його наслідки відчується колісь у всеукраїнському мірлі.

Намагання ОУН довести до концентрації та планової співпраці всіх національних сил, до нині не увінчалися успіхом. Однак всі українські політичні течії, включно з великою частиною бандерівського членства, виявили внутрішню готовість співпраці, крім бандерівського проводу. Останній з вузьких егоїстичних мотивів доклав всіх зусиль до того, щоб унеможливити спроби соборницької консолідації діючих революційних сил. Проте за останній час найбільш рішучі та політично далекозорі елементи відходять від своїх скомпромітованих бандерівського та інертного УНР проводів, шукаючи шляхів включитися в прогресивно-революційну дію. Масовий терор бандерівського проводу, спрямований проти українських кадрів, визначатиметься в перспективі історії, як діло найбільшої ганьби.

... Німецький нарід... остаточно проявив у сучасній війні свою повну нездібність до конструктивно-історичної розв'язки європейської проблематики в реально-політичній площині.... Боротьба ОУН і цілої нації проти німецької окупації доводить, що український нарід і українська національна територія ніколи не стануть тереном німецької колоніальної експансії.

Польський нарід, що ніколи дотепер на власних ногах не стояв і нині не стоїть, устами своєї політичної репрезентації зголосив продовження

свої імперіялістично-загарбницької постанви супроти ЗУЗ. ОУН бере до відома і потує цей замір польського народу в рішальний момент завдати удар в плечі Української Революції. Тим самим польський народ опреділився в свідомості українського народу як постійний ворог у ставленні справедливого і тривалого ладу в Європі.

"Тези":

....Український народ чується державно дозрілою нацією...

....Зі всіх існуючих політичних угруповань єдина ОУН виказала політично-державницьку зрілість, далекозору планомірність в боротьбі сталість ідейних переконань та духово-моральний капітал.... ОУН була і буде основною рушійною силою української Національної Революції.

....ОУН змагала і невтомно далі змагатиме до всесторонньої консолідації і консолідації та поступової мобілізації цілого потенціалу Нації до боротьби за остаточну перемогу.

Високо-революційна мораль....внутрі ОУН...-/це/... найбільший капітал руху. Вірність ідеї покривається з вірністю Божеві!...

...Український Революційний Націоналізм утотожнивсь вже з українським Народом, а Революція - це його життя.

...Світові імперіялізми внаслідок зросту процесу Національних Революцій - є пересуджені на розвал.

...Українська Національна Революція...очолює нині фронт національних Революцій в Європі.

Постанови:

....Головним тереном для дальшого розгортання революційно-визвольних змагань - будуть СУЗ, ЗУЗ залишаться і надалі основною випадовою базою.

....Організування завязків Української Збройної Сили - являється завданням першорядної ваги. Маневрування Збройними Силами мусить бути узгоджене з міркуванням політичної тактики.

....Хаос на українських землях зростає. Наслідок цього діжде до посилення настроїв зневіри. ОУН доложить всіх сил, щоби всупереч жакливим обставинам українські силові процеси....формувався по поданих стратегічних лініях ОУН.

3. Інструкції для членів.

/Без наголовна/. "Думки на тему роздору в Організації". - Конспект писаний мабуть літом 1942 р. /4 сторінки машинопису/.

Автор твердить на початку, що "бабратися в різних брудах і свинствах це спеціальність диверсії Яри-Бандери". Сам же автор хоче розглядати тільки "речі засадничі, суттєві". Питуюмо:

"...Коли розглянемо т.зв. "консолідаційну акцію" бандерівців, то мусимо ствердити ось що: до тої акції втягнуто ряд політичних банкрутів, та спекулянтів, людей політично скомпромітованих. Факт цей т.зв. консолідації роздмухано до небувалих розмірів і сильно розпропагоровано. Наслідком було слідне захоплення, що стільки людей о різних політичних поглядах знайшлося в одному таборі".

Але ця консолідація "не мала ніг". Одним словом "зібралася компанія неведичка, але чесна"... Сьогодні з тої консолідації і сліду не лишилось.

"Другим злочиним бандерівців це впровадження в блуд українського громадянства, це попросту спекулятивне ошуство, за яке нажалі ми самі мусимо відвоювати. Бандерівські "легіонери" /в числі ок. 300/ як і інші емісари, горлали на право і на ліво, що вони є передньою сторожею української армії, яка організується в Німеччині... Шоїно під Києвом прийшли вони до переконання..., що вони є тільки "німецькою" українською виказкою", попросту звичайними німецькими лядсинехтами, які при допомозі української пісні, українського національного прапора та синьо-жовтої стяжечки мали утворити ілюзію Української Армії та позитивної розв'язки будови Української Держави, очевидно за допомогою та під опікою Німеччини. Ціллю цього - масовий перехід українських вояків советської армії на німецьку сторону... "Піаніше легіонерів "вицофано зовсім з фронтової полоси... Мурин зробив своє і може вже відійти".

"Слід підкреслити, що провідним колам ОУН було добре відоме вже здавна негативне ставлення німців до творення Української Армії, як рівнож брак заповнення зі сторони німецьких компетентних чинників позитивної розв'язки справи Української Держави.

тому саме Полк. Мельник відмовився виставляти легіон зі своїх людей. Направду треба мати велику дозу безличності, причіплюючи до ОУН та її членів вислів: "на шляхах агентурної служби". Кожному ясно, хто ту службу виконав, все одно відомо чи несвідомо. Диверсанти спеціалісти у вивертанні kota догори хвостом".

З цього автор розглядає справу проголошення Самостійності Української Держави у Львові дня 30 червня 1941 року. Автор осуджує "зіставлення акту з 30.6.1941, з актами 22. січня 1918 і 1919 та з 1 листопада 1918 р.", як це зроблено в "Слові ОУН в першу річницю проголошення..." Він пише:

"... Тут є з одної сторони акт і впарі з тим в "Наказі до Українського Народу" заява, що охорону кордонів Української Держави перебирає "Українська Національна Революційна Армія". З днем 1. вересня 1941 р. одним почерком влучується Західну Україну в склад Г.Г. та в парі з тим зліквідовано Українську Державність з 30.6.1941р. Де ж була тоді славетна "Українська Національна Революційна Армія" з її геніальним стратегом, начальним вождем лейтенантом Легендою...? Чи вправ хоч один стріл в обороні, чи своєю кров'ю підписано та освячено акт з 30.6.1941 р. Чи ж Український Народ аж так опідлів, що не потрапив спромогтися на оборону кордонів своєї власної Держави..."

... Показалось на ділі, що бандерівці задумали на ділі Величаву Будівлю збудувати, поставили дах, а про фундамент та філярні стовпи зовсім забули. Не диво, що дах не міг вдержатися в повітрі без жадної підпори... Українська суспільність заломалась. Її оторнула апатія, розпука, ревігнація, пригноблення та нехіль до будь-якої праці, мовляв, що лиш не зробив, усе шопка...

... Найбільш дивним у бандерівців це те, що вони не мають відваги признатись, що до тепер зробили ряд кардинальних похибок..."

На маргінесі статті "Думки про наші завдання під сучасну пору" з бандерівського "Вісника Укр. Інф. Прес. Служби" автор конспекту пише:

"... Мусимо ствердити, що ставлення справи в цій статті - це становище на якому цілий час стояла ОУН, та за яке летіли на нас з боку Бандерівців закиди, що ми... опортуністи, попутчики, німецькі агенти... Стаття робить враження, що бандерівці по довгій блуканині та по валенні головою в мур повертаються на давний - єдино-правильний шлях політики та праці ОУН... Мається враження, що сталося чудо та врешті сліпець прозрів..."

Горкаються "слухів, що бандерівці намагаються погодитись з мельниківцями автор стверджує:

"... Мусимо заявити, що ми ніколи не поминули навіть найменшої нагоди в тім напрямі... Показалось однак, що бандерівці практикували справу неповажно, їм про згоду зовсім не ходило, вони хотіли лише зискати на часі, зводити ОУН... позискати українське громадянство та членство, яке все турбувалося чи неможлива полюбовна розв'язка справи... Сам Стецько в одній розмові з Митрополитом... заявив, що хоче годитися і вдавав готовість поїхати до Голови "проводу та підчинитися йому. З другої сторони в листі з дня 2.8.1941 р. до одного з провідників бандерівців пише Стецько: "А.М. пр'ятнувати, як зрадника У.Д...." Сяка згода з А.М. на віки виключена..."

"... На підставі обсервації та різних голосів приходимо до висновку, що є періоди, в яких бандерівці приходять до переконання, що найвищий вже час, щоби помиритися. Однак у своїх висновках не йдуть консеквентно до кінця, не стає їм відваги це зробити, розганяються, але задержуються в половині дороги... Якіж комічно виглядає з одної сторони спроба порозуміння, а з другого ствердження "на шляхах агентурної служби".

... Не хочемо пересуджувати справи, що порозуміння неможливе, але маємо підстави думати, що до нього не дійде, бо тут треба направду здвигнутись понад справи будня, не висувати т.зв. справ персональних, поскромити власні, амбіції, перебороти встид, та мати відвагу признатися до власних помилок... підходити до цієї справи по державницьки..."

... Бандерівщину вважаємо не як наших контрагентів-партнерів, лише як групу, якої ціла діяльність полягає на ділі лиш на поборованні ОУН та її членів... Вся їхня енергія спрямована на вибивання низів мас з під Проводу ОУН... при помочі різних наклепів і інсинуацій, обдирання з чести та провокації... " парі з тим несвідомо, а може навіть і свідомо /хто його знає/ відвертають увагу і чуйність від сторони, з якої в дійсності ці удари падають. Все інше, про що пишуть та що пронагують бандерівці, це фразерство, пустомельство, пустий звук, позерство, речі обчислені направду на ефект /помимо усильних заперечень/, замилювання

очей, обдурювання самих себе. На всіх інших ділянках зовсім не видно їх праці. Від слів до діл далеко, а саме в бандерівців розбіжність між словами і ділами незвичайно велика".

Інструкція: "Пром. зустрічі". /Писана приблизно в половині 1942 р/.
"Зпочатку зазначити, що на припоручення Вождя інформується представників громадянства, зокрема комбатантів про Організацію, як теж, щоб почути їх погляди на справу, з якими Вождь оракується".

/У внутрішніх справах Орг./... Практично на теперішній час важне: а/ політика довгого віддиху, б/ захоплення позицій, в/ підготовка у всіх напрямках, на кожний в. /випадок /, г/ практичне побороювання й випирання польщини й московщини з Укр. Земель".

/У зовнішніх справах/: "...На кожний випадок - мимо всього - ми можемо в теперішній час іти на різні невідповідальні акції проти тих, що борються з Москвою. Навіть коли б ми стали непопулярними. Зате ми ведемо відповідальну українську визв. справу. На зовнішньому полі ми одинокий український чинник, так перед акт. чужим світом, як загалом перед другими націями. Єдино Організація веде повну і незалежну українську політику. "сі інші групи чи табори - це фрази - , позерство, а не праця зі знанням, виконувана з ризком... Про всі заходи на тому форумі не можна говорити. Хіба ось кілька прикладів:

Кроки Полк. Мельника в липні 1941р. в справі прилучення Галичини до РР /Письма до мін. Ріб. мін. Роз., Р-фірера Гімл./

В грудні 1941 р. - в парі з розвитком подій на Україні - з'ясувала Організація своє ставлення й домагання в "Про меморія" до мін. Ріб. та мін. Роз.

В січні 1942 р. проф. Величківський вніс меморандум до Р.Ком. Коха. Іто у часі провід переводить широко закрену акцію нац. консолідації, що увінчалася переданням меморіялу до фірера від П'ятох із дня 28.1.1942 /Показати фото підписів/. Це історичне діло нашого Вождя щойно з часом можна буде відповідно оцінити!

В квітні 1942 р. пороблено кроки в справі жалогідного положення на Буковині.Годі було б сьогодні уявити собі українське життя на Україні без тієї опіки над ним зі сторони Організації й Вождя. А все робиться без зайвого шуму і пропаганди....

/В справі "диверсії"/"Про причини, розвій і методи праці бунту Ярого-Бандери зясовано у "Три в. роки" та у "Підсумки - напрями". Тут коротко напідставі документів зясується дві справи:

а/ Група диверсії Бандери, невідповідальна супроти сучасности й майбутніх подій... без зовн. чинника і без порозуміння з ним, не числячися з наслідками, проголосила державність, за яку незуміла гідно.... постояти і її боронити. Організація одержала це перед походом на большевиків певні пропозиції від зовн. чинника, але не маючи ясного ставлення справи укр. державности від того чинника, не пішла на ці пропозиції. Група диверсії в ОУН - хочаби за всяку ціну виплисти на арену укр. політичного життя, маючи певну активність і сприт, але жодного знання і досвіду у політиці загалом, в рекламних цілях пробила ряд таких грубих промахів, за які ще довго прийдеться українській відповідальній політиці покутувати. Вона хотіла підвести не лише зовнішній чинник /заскочити його!/ але підвела також українське громадянство. Не маючи жадних зобовязань з другої сторони, проголосила зовн. чинник "нашим союзником" точна ІУ а. відозви лейтенанта Легенди/. "оминаємо вже саму суть тої відозви - зразок політично й військово неграмотної. У політиці "так" хитрувати неможна. Такі "політичні" кроки приходиться довго відпокутувати цілій нації. А тепер у своїй "принциповості" пірнула диверсія в другий бік...

.....Полк. Мельника й Організацію називається загалом "зрадниками державности" і "слугами чужих сил" та розписується тою групою сотки сторінок "нелегальної" літератури - в тому часі, як на сході брак хочби маленької історії України!....

б/ Передбачуючи можливі наслідки розламу в Організації так Вождь, як і провід від самого початку /грудень 1939/ старалися за всяку ціну недопустити до розламу, потураючи навіть деяким безпідставним домаганням Бандери і Ярого. Все намарно. У диверсантів не було зрозуміння ваги положення України в сучасному і майбутньому, У тої групи людей був лише їх груповий інтерес на приміті".

Інструкція твердить - на підставі документів, - що по стороні Полк. Мельника була "добра воля й розуміння ситуації", а в бандерівців "були лише задні думки, хитрування, вигравання на часі, власні

амбіції..."

Нарешті в інструкції заявляється, що "Організація буде якнайрішучіше виступати проти будь яких спроб "творити якісь нові політичні табори" чи спроб з боку інших сусп. громадських організацій, "вести якусь українську політику."

"Коли Україна має визволитись, вона мусть мати один провід і одну визвольну політику" - сказав наш Вождь і того ми будемо строго придержуватись.

"Організація дає людей, працю, жертви й кров! Від громадянства домагається солідарности, активної праці в її ділянках та моральної і матеріальної підтримки!"

Інструкція: "Членам і прихильникам націоналістичного руху". - /у 25-ліття Української Національної Революції 1918-1943/.

Точка б/... "Перед чужинцями в жодному випадку не говоріть про наше внутрішнє розєднання та зясовуйте його, коли це конечно, як намагання ворогів розєднати нас знутри.

Т. 6/ З ворогами України не вести жодних переговорів! з ними ми можемо "говорити" лише на полі бою.
/всіх точок 10/.

"Осторога" -/ "Тільки для членів! Не передруковувати!" - В червні 1943.

... вже від довшого часу приходили вістки, що в деяких кругах бандерівців відбуваються різні пересування сил, підготувальні дії, тощо. З часом стверджено, що м.ін. вістря цих дій спрямоване і проти українства. Неприємна постава української суспільности проти вибриків цих кругів, отвертий осуд такого шкідливого в наш час авантюризму, викликали реакцію..... І ось повстала в цих кругах концепція: "зліквідувати мельниківців а суспільність піде за нами". /Дослівна цитата! / Така думка знайшла своє відзеркалення і на цьогорічній т.зв. III Конференції бандерівців.

...Робимо обережними членів на це і звертаємо увагу на слідуючі випадки й методи: 1/ підпал і нищення членам ОУН господарських будинків та інвентаря /Дрогобиччина/; 2/ Викликування членів нібито у важких справах і напад у віддалених від людей місцях /Гернопільщина/, 3/ "сприятельська розмова" підчас якої паде підступний стріл /Львівщина/, 4/ виманювання на прогульки в гори зорганізовану засідку /Львівщина/.

... Коли такі методи не вдаються, тоді просто стріл із заду, як це було нпр. у випадку сл.п. Я. Барановського. Як виявилось всупереч бандерівському комунікатові, вбивник сл.п. Барановського видатний член бандерівської боївки.

Знова ж їхня шпигунська сітка, т.зв. безпека, займається стеженням членів Організації, викраданням організаційних матеріалів, тощо. Неоднократно стверджено, що ці матеріали діставались від них в руки посторонніх чужих чинників....

... В ментальности цих людей ціла українська нація ділиться на дві частини: бандерівців і зрадників.

... Саставляючи дітей шпйонувати своїх батьків, братів, сестер і навпаки, вбивати товаришами товаришів, вводять в українське життя атмосферу ЧЕ-НИ чи НКВД, а в першій мірі розкладають українську молодь" -

Проект, як мають заховатися члени на евентуальну евакуацію, або прихід большевиків. /Чисане 17. XI. 1943/.

- 1/ Знайти собі дуже конспіративну криївку, найраше яку яму /1/ на на короткий прожиток..
- 2/ Якщо большевики безоглядно винищуватимуть, творити на задах негайно партизанку
- 3/ Якщо будуть намагатися втягнути нас в дальший похід проти німців частинно йти.
- 4/ Мати ліві документи, передовсім метрику.
- 5/ Не являтися в реєстрах. Старатися про професію нищого стану.
- 6/ Куркулі чи свідоміші селяни повинні негайно кинути господарство бо таких на селах большевики будуть найбільше нищити і переслідувати.-

"Сурма - Орган ОУН, - серпень 1943 рр. Сторінка 33, бітте на цикльостилі, Багато сторінок в середині бракує/.

Стаття: "Революційна політика чи політичний авантюризм":

"...Серед невироблення спільноти маневрування не знаходять зрозуміння, а осуд. Примітив не зміє маневрувати. Примітивним елементам не тяжко "осудити" нпр. короля Данила за те, що він їздив в Золоту Орду до Хана, або Хмеля за його листи до Султана, повні вдаваної покори, чи Мазепу за усунення Палія...

....Повним заперечення революційної політики є політичний авантюризм.... Одним з перших кроків нашого модерного авантюризму була підготовка протибольшевіцького повстання весною 1940 р.

....Весною 1943 р. знов у повному відірванні від дійсного політичного положення, започатковано нові авантюри....

....Ми завжди були проти невчасних револът, так само, як завжди ми є за національну революцію.

- Альфой і омегой авантюризму є настрої. Настрої є підставою рішень і акцій. Ще гірше відбивається на нім його розгубленість в абстракціях і відірваних принципах. Головним каноном практичної діяльності є "революційність"....

....Росте і розвивається тероризм.

...."авантюрицьке середовище, що захопило в свої руки керму т.зв. організації Бандери, ...пкало це угруповання на розгортання терору спершу супроти передових членів ОУН, а врешті супроти власних людей і проти української суспільности.

....Наслідком відомих подій, обумовлених поставою зовнішнього чинника /т.зв. проголошення державности/, велика частина української суспільности на ЗУЗ пішла за бандерівщиною. Методи бандерівщини постійно дискредитували її перед громадянством, іврешті - рещт... довели до повстання прірви. Шукаючи виходу з цього, замість усунути в себе недомогання и вогнища розкладу, застосовано терор не лише супроти політичних противників, але теж супроти своїх власних людей і взагалі проти різних аполітичних чинників української суспільности, що з тих чи інших міркувань не погоджувалися з авантюризмом. Це ...виявило яскраво національне шкідництво авантюризму і його горе-політики ... Авантюризм...у багатьох випадках став прямим бандитизмом. Залишився він галапасувати на народньому організмі...."

/Дальшої частини статті бракує/.

Зі статті:

"25 літ національної Революції".

"....Державний порив Закарпаття, пробудження й упорядкування Західних Окраїн, протибольшевіцький зрив Буковини та творця і порядкуюча роля, що її відіграла Організація на Західних, Осередніх і Східніх Українських Землях, по усуненні московської окупації, кажуть, що це вона заступає на тепер Україні її державу."

Зі статті Яр. Барановського "У. В. О. в останньому двадцятиріччі":

...Останній відомий вилом в ОУН, інспірований зовнішніми силами, заповодів велике лихо українській визвольній справі. Цей вилом був якраз за запереченням цих принципів із яких зродилася і виросла УЮ. Та віримо, що здоровий національний інстинкт переможе і тепер це явище, а здорові націоналістичні елементи знідуть у собі силу дати відпир розкладові та зберегти чистоту наших засад...."

Далі бракує статтей: "В річницю житомирської трагедії" і "Перед новими завданнями".

Зі статті: "Терор" /Бракує початку і кінця статті":

"....Мусимо дбати про те, щоб якнайменше шкривавитися до того моменту поки діде черга всенароднього зриву національної революції....

....Цілком зрозуміло, що зовнішні сили застосовують і застосовуватимуть тотальний терор не лише у відповідь на наші боеві виступи, а завжди, коли вважають це доцільним для себе.

ОУН не може бути спокійним споглядачем нищення українського народу. Треба вміти відповісти неблаганним ударом, якого форму, час і місце визначить загальна доцільність, а не тільки розпалена жадова помсти, бажання негайного реваншу.

...Українські націоналісти не вважають за можливе толерувати будь який терор внутрі української суспільности.

....Братовбивство, - метода тих, які не мають кращих аргументів до повернення на свій бін суспільності... Тим самим демонструють вони свою ідейну бешкетність.

...Хто раз вастосував братовбивство, хто раз сплямив свої руки кровю найближчого, той раз назавжди викресдив себе з пам'яті творчих чинників у національному житті..."

З "Вісток" /бракує початку/.

...До загострення ситуації багато доклали своїми березневими "наказами до народу" знані безвідповідальні чинники нашого життя. Шукаючи охорони перед бандами й захисту перед урядовими програмами, населення потворило справді майже всьодли збройні загони. Там де такі загони розумно і планово повели свою акцію, не йдучи на ніякі авантури, не пришло до катастрофи. Одначе багато таких загонів, чого не сміємо зам замовчати, очолених людьми з відомого середовища, почали поповняти різні непродумані, недоцільні, а то й нікчемні вчинки...

...Влада ж знову, замість прямувати до злагіднення, розгорнула жакливи у формах і розмірах терор. В райони при головних шляхах, у яких десятками кілометрів спалено села... Обабіч шляхів Горохів-Луцьк і Рівне-Костопіль квітучих українських сіл немає. Вони спалені, населення вибите, або в лісах.

В ніч з 1 на 2 липня по всій Волині переведено масові арешти української інтелігенції. Арештовано коло 2000 людей /в Луцьку 160, Рівне 200, Кременець 230 і т.д. /Багато з цих людей вже неживе, між іншими ряд визначних націоналістів і громадян.

А тимчасом розгортають дії большевицькі партизани. Вони вбивають відомих українських громадян, нпр. секретаря УНРади в Києві - Антона Баранівського, знаного автора споминів із Соловок Віталія Бурченка і нападають та вбивають станицю української поліції /Костопіль/.

За першим большевицьким відділом, що перейшов в Галичину й Карпати, просувається другий, приблизно в силі понад 2000 люда який 4 черпня був у околиці Ківерці-Олика. Намагання большевиків і поляків, обернути українські землі в плацдарм найжорстокіших боїв, удаються. Місцева влада їм у цьому помагає, а від себе стараються про це ті зі згаданих українських загонів, які ще більше загострюють положення, провокують репресії і так докладають своїх рук до винищення українського населення. їм замало dokonаних дотепер злочинів і братовбивств. І ось вони надихані духом ненависти і жаждою розправи, розстрілюють десятки відомих їм місцевих провідників націоналістичного руху /Лущина, Володимирщина/, а в місяці липні dokonують напади на малі українські загони. Так поруч потуг, що мільйоновими арміями вдаряють на себе, руйнуючи країну, знаходиться мсвій Хам, який прикладає рук до згуби рідної землі.

Історія видасть про нього свій осуд. Але цього замало. Українська суспільність мусить рішучим ударом відтяти руку, що підкладає вогонь під власну хату. Дарити треба поки час, бо вона намагається і в Галичині довести до того, що діється на Волині.

Вістка: "Дві нові українські політичні партії".

"...а Українському політичному овиді появилися дві нові партії: УНДП - Українська Націонал-Демократична Партія і ОУНСД - /ОУН Самостійників Державників/".

Х "УНДП - це партія трудящих міста і села" - таке є в заяві Центр. Комітету в органі згаданої партії "Земля і Влада" ч. 1. - червень 1945 р. Передову статтю "За землію владу" підписав Тарас Боровець-Бульба. Він закликає: Українські комуністи, демократи, націоналісти і монархісти, якщо ви хочете оборотись за Україну самостійну на демократичних основах, вступайте в наші ряди". - /Мельниківський редактор додає від себе, що в згаданій статті "є цілий ряд правильних заміток"/. - В дальшій статті газети "Земля і Влада п. н. "Всі на фронт боротьби з німецьким окупантом" автор її Топір - кидає думку, що в інтересі нашої національної революції є "всвсторонньо допомогти" большевицькому маршеві на Берлін - /Мельн. ред. додає свою замітку: "Думка ця не позбавлена сміливости, тільки ...дорога в Берлін веде через Україну... Дорога дуже довга і тяжка, а успіх надзвичайно сумнівний"/.

"Друга нова партія ОУНСД - малаби остаточно організаційно і політично оформити всіх, чи може тільки частину дисидентів з ОУН, яких очолив був Степан Бандера. Довгий час ці дисиденти не могли зірвати

з назвою, змістом і формою ОУН, не маючи змоги дати щось на її місце. Коли ж їм здавалося, що ОУН вже достаточо ними скомпромітована й ослаблена, тоді отверто проголосили нову партію".

Далі автор цитує кілька речень з "офіційного органу цієї партії "Ідея і Чин" ч. 3". зі статті "Україна й Росія" та з ч. 2. "До основ нашої міжнародної тактики" і розить висновок:

"Ці три пункти без решти виявляють, хто такі лідери цієї партії й що вона собою уявляє. Зокрема важлива точка 1, в якій заперечується вимогу всенародності національної боротьби, відкидається принцип, що тільки зрєволюціонізований нарід, очолений провідною революційною верствою, побудує самостійну державу, а покладається цілу надію на гурт парламентарів, яким нарід має "стати на послуги".

Отже це нова партія ОУНСД - є типовою організацією революційної інтелігенщини, що бачить в собі спасіння для народу....

...Революційна політична свідомість і дотеперішній досвід українського народу загородить шлях цьому угрупованню в його ненародній і протиревольційній, але галасливій і претенсійній роботі.

...Обидві партії занадто настроєво й схвильовано обслідують проблему німецької окупації й поступовання на українських землях й це тягне їх до вичікування німецької поразки в боротьбі з большевиками.

Розглядаючи справу національної спільноти в собі УНДП станула на правильних позиціях... За те ОУНСД плентається в хвості пережитої зарозумілої партійщини, що йде спасати народ й живе в атмосфері наму-мілих фраз та неповязаних й недоцільних політичних фєрверків."

З вістки "Перед новим наступом".

...Нобачивши зріст самостійницьких настроїв серед українського населення, ... большевики починають з признанням висловлюватися про роботу тих, яких донедавна називали жовто-блакитними бандитами і прихвостнями німецького фашизму. В офіційних відозвах, підписуваних командувачами поодиноких фронтів, чи іншими високими чинниками, є заклики до "героїчних українських партизан", не йти на боротьбу з большевицькою рочією, але в купі з нею бити одного ворога. - Такі ж самі думки поволі, але постійно, просотують дуже законспіровані большевицькі агенти, що є в українській суспільності".

"Інформативний листок" за листопад 1943 р.

...УПА намагається в останніх місяцях при допомозі терору, "сконсолідувати" всі українські партизанські сили. Перший командант УПА Максим Губан виїхав в терен Волині... Відділи УПА роззброїли відділ Бульби та забили Мітрінгу і Кривоноса... Відозву УПА, видану новим провідником її ж, треба вважати як новий засіб ставити національні завдання нижче від інтересів політичної групи.

...На ЗУЗ діє підпольно комуністична організація "Народна Гвардія ЗСУ України" ...Вона начисляє біля 3000 членів, які рекрутуються головно з чужонаціонального шумовиння.

- На ЗУЗ терор поляків супроти українців послаб, бо всюди зустрів грізну відсіч.

"Бюлетень", грудень 1943.

...В наголовку м. ін. гасло: "Без Бождя - немає нації!" - з вісток "В Україні".

"Відділи узбеків, зорганізовані ОУНСД при т.зв. УПА на Волині з всією зброєю і майном перейшли на сторону большевиків - партизан. Бандерівці так довго голосили їм, що несуть "волю людину", доки ті не скористали з неї. По бандерівськи чи по узбекськи.

"Німці розстріляли всіх політичних в'язнів рівенської тюрми понад 200 душ з чого 4-ох повішено на площу. Як повідомляють зі ЗУЗ - був це акт помсти за бандерівський атентат на якогось німецького урядовця в Рівному. Нехай живе Бандерівщина! Інтереси партії, мусять стояти вище інтересів Української Революції.

(Наша примітка: згаданий атентат був ділом большевиків/.

Дня 1. XI. ц.р. відділ німецької жандармерії наскочив біля Космача пов. Коломия на табор т.зв. УПА, де знаходилося біля 1000 "героїв", які розбіглися покинувши зброю і майно. Крім - не оперетковий реквізит, зброя в слушний час належиться воїнам - революціонерам, не авантюристам, на команду полководців, не агентурних братовбивців. Зрив не револьта,

армія не білет /Г-/

...Бережіться. Дня І.Х.др. "Західня Краєва Екзекутива ОУНС" вислала на руки губернатора "Дистрикту Галичина" др. Вехтера отвертого листа.

"Німецькому націоналістові - від українських націоналістів" в якому пропонує йому в імені "бандерівського руху", який опановує думки і серця 90% українців, від будову української держави під оцікою німецького раижу, бо на випадок дальшої безоглядної боротьби українства /з/ ми будемо змушені перейти на сторону большевиків та разом з ними машерувати на Берлін".

В кінці машкара впадала! Так може промовляти не вічний бунт український, а Москва, його вічний двигун і носій. Ворог закрався в нутро нації! Здирайте з нього маску!" -

"Сурма" - березень 1944. /Ст. 7./

Стаття: "Тактика большевиків та український націоналізм".

"...Розкласти національно-визвольні сили внутрі, деморалізувати лави націоналістів, знищити націоналізми руками гестапо через провокаційні заходи агентів НКВД... такі завдання ставить собі большевизм...
...Для того щоб розсадити націоналізм внутрі, Москва шукає в українському середовищі здатних вірити в можливості співробітництва з большевиками. Маршал Сов. Союзу видав відозву до залучених у большевицьких тенетах бандерівців-партизан із закликом іти спільним шляхом у виборенні "Самостійної України".-

Тут мельниківська газета пригадує історію "співробітництва боротьбистів і українців" з большевиками та додає:

"Треба ствердити, що серед бандерівців помітні недовозначні тенденції повторити цей ганебний експеримент".

Стаття: "Державницька революція чи бунт Каїнів".

В розділі "Ситуація" автор пише м.ін.:

"...Політичні течії недержавних народів, які незуміють виждати своєчасного моменту та відповідно до нього приготувитися, - будуть стереблені.

...Всякий несвоечасний зрив, коли він відбудеться завчасно, закінчиться історичною смертю народів; коли запізно новим розподілом його національної території. Переможуть тільки підготовані та своєчасно переведені національно-визвольні революції".

З розділу: "Досвід історії".

"...Польща, це наша історична гнида. Це був наш другорядний фронт.ьогодні Польща на дні... вже сьогодні отвірвати протипольський фронт це безглуздя.

"... Москва байстручила нас кровно, підривала суспільно, винародовлювала національно, малоросійчила і хажлаччила нас політично, босячила культурно, пролетаризувала економічно....

... Без подоланої, в попіл обернутої Москви, ніколи не буде Україне киської держави!"

... Москву треба за всяку ціну знищити, стерти з лиця землі....

На палъ Москву!"

Розділ "Бунт Каїнів":

"...Оцінивши як слід небезпеку, Москва повела на ОУН, скажений наступ. Вона завдала нам перший удар, атентат на сл. п. Вождя С. Консвельця.

... Москва завдала другий удар - розкласти Організацію знутри! З цією метою вже просунула в ряди ОУН своїх агентів і граючи спритно на отаманських амбіціях деяких лодців, проводить розеднання Організації на два табори: ОУН і бандерівський відкол....

... Широко використовуючи своїх, як фанатичних бандерівців, замаскованих агентів, Москва зручно розконспірує повадне число революційних кадрів, НКВД виарештовує та вимордовує сотки українських націоналістів в Галичині, Буковині та на Волині в рр. 1940-1941....

... Черговий і третій удар:

1/ НКВД-исти масово голосяться в Україні з кінцем 1941 р. на службу до Гестапо, ліквідуючи і даючи йому де і як лише могли, членів ОУН, а рівночасно бандерівська диверсія проповідуючи братовбивчі міжусобиці, переводить атентати і морди видніших націоналістів, членів ОУН.

2/ Всупереч всякому здоровому розумові, та дійсним українським інтересам, большевицькі елементи серед бандерівщини намагаються з усіх сил спровокувати її кадри до проголошення зриву або партизанки

проти німців.

Большевики мали далекосяглі пляни:

1/...скомпromітувати український націоналізм в очах народу, як чинник недержавницький, хаотичний та анархічний, а українських націоналістів як політичних авантюристів

2/...скерувати українську Національну Революцію в сліпу вулицю, на манівці...звести боротьбу за Українську Державу...до партизанської боротьби за інтереси Москви.

....Одним словом - руками українських націоналістів винищувати німців, знову ж руками німців нищити українських націоналістів, бючи дві мухи за одним махом. Москва частинно осягнула своє.

В березні 1943 р. "Солинський Бандерівський Провід" організує УПА і проголошує "зрив" проти німецької окупації, заключаючи пакт порозуміння і співпраці з большевицькими партизанами.

Під проводом большевицьких "лейтенантів і командирів" ця бандерівська партизанка свідомо провокує падіння безборонних сіл, без пляну і глуму відкриває протипольський фронт, завчасно і безплідно вичерпуючи українські сили в драчі з тимчасовим окупантом на виключну користь Москви і на шкоду Україні.

Таким чином, перед лицем історії бандерівщина зрадила інтереси Української Національної Революції.

Розділ "Тези державництва".

... 5/ Українську Державу здобудемо або шляхом самостійного збройного зриву, або політичним визнанням нашого державно-мілітарного союзництва залежно від міжнародної ситуації та діючих сил...

... "Зрив в одній лише провінції, це бунт і револьта, це національний злочин або провокація, але не зрив.

6/ Збройний зрив може відбутися тільки тоді, коли зовнішня ситуація дає вигляди doprowadити його до успішного кінця...

7/ Збройний зрив може розраховувати тільки на власні сили народу. Всяка співпраця з силами, які явно чи замасковано стоять на услугах окупанта, це зрада. Всяка орієнтація на зовнішню допомогу - самообман.

8/ Збройний зрив не має нічого спільного з партизанкою.

.... Партизанкою можуть займатися політично спекулятивний або спровоковані угруповання...

9/ Збройний зрив не є нині актуальний!

10/ До вибору: Державницька революція чи бунт Каїнів?

Хто ж вагатиметься?

"Вісті" травень /2/ 1944:

I. А. Мельник перебуває нині під арештом: Гімлер особисто викликав Мельника на допит. На перше ж запитання, поставлене Гімлером, Вождь відповів: "Болею "семотутнього Бога я поставлений перед світом репрезентувати честь, гідність і змагання української нації. Я відповідальний лише перед Богом і своєю Нацією. Тому всякі розмови зі мною, як з підсудним є принципово виключені".

II. 22. квітня советське радіо транслувало реферат на тему "Українська советская государственность і борба против українського націоналізма". В рефераті м.ін. сказано: /Передвємо в українському перекладі/ "...Всякі думки про нову самостійність України являється реакційною нісенітницею...-В течії т.зв. бандерівців є деякі позначки протверезіння, є спроби знайти спільну мову з советським громадянством. Ми не зацікавлені в масовому терорі. Перед нами стоїть завдання: притягнути на свою сторону всі здорові, чесні елементи. Друге діло: - течія мельниківців. Це зажерті /"заматерелле"/ вовки націоналізму. Останнім часом нахвбність /? наглость/ мельниківців пішла так далеко, що вони намагаються активізуватися навіть на Лівобережній Україні...До до мельниківців розмова з ними коротка. НКВД повинно з таким завзяттям зайнятися цими молодцями, щоб ніхто більш навіть не наслідився думати про розбиття братньої сімї советських народів".

III. Шведський часопис "Афтон Тіднінген" від 20. II. 44 р. повідомляє, що арешти Мельника і інших визначних діячів політичних діячів справили велике враження на політично відповідальні кола неутральних держав... "Останні арешти засвідчують, що Німеччина, яка претендує на українські землі, гостро відчула міжнародну актуалізацію української проблеми".

IV. 10. квітня у Вінниці в центрі міста, коло католицького костелу, розстріляно кількох українців і вивішено над їхніми трунами напис:

"Покарані за націоналістичне зрадництво своїй батьківщині".

11. квітня - вранці на тому ж місці лежав забитий у формі енкаведиста а над ним напис: "З наказу Револуційного Трибуналу Екзекутиви ОУН покараний на смерть за садистичне знущання над українцями".

"Наш Шлях" - Орган Українського Легіону Самооборони - ч. I, 16. IV. 1944 р. щоденно-стилеве видання, стор. 12.

З передової "Вперед!":

"... Наш Шлях є виявом думки тих синів українського народу, що в основу своєї боротьби вложили клич: "Україна мусить бути звільнена від своїх історичних ворогів - москалів та поляків"..."

"... Всі, як один, до боротьби з будь-якою партизанкою, що на приказ Москви чи Варшави руйнує Україну!"

Зі статті "Христос Воскрес":

"А мати наша Україна все ще розпята... Зрадливі юди продають її за марний гріш та лицемірним поцілунком приховують її зраду..."

Репортаж "Слідами невмирущих":

Оповідается тут про "початковий та важкий іспит бойової спроможности" перших відділів УЛС із передовими рухомими частинами Ч. Армії, а саме бій під Клеванем на Волині. - Це було напочатку лютого 1944 р. - Большевики, перед яких були і "скомунізовані ляхи", мали "кільканадцятькратну чисельну перевагу". Відділ УЛС почав виподуватися з поля бою в напрямі Клевана. "Сподівалися, що там знайдуть поміч. Згідно з припущенням там ще мусіли бути німецькі залоги. Одначе за такий розрахунок прийшлося дорого поплатитись жертвами". Виявилось, що в Клевані були вже большевики. Відділ УЛС опинився в ворожому кільці. Згинула майже чота та бійців УЛС. З поляглих згадується: чотовий третьої чоти Поліяниця, мінометчик Ріба і стрілець-козачка Леся. Невеликій кількості бійців пошастило вирватися з кільця. Відступили в сторону Дубенсько-Рівенського шляху.

В посмертній згадці згадується про сл. п. Володимира Ремішевського пс. Гіркий, чотаря УЛС, родом зі с. Уляники пов. Луцьк, літ 23, який згинув у боротьбі зі штабом сов. генерала Алмазова на одній польській кольоні під Луцьком. Всіх большевиків на хуторі знищено. Це було 28 грудня 1943 р.

Б. Б Р О Ш У Р И.

Брошура: "Обвинувачуємо" Писана в лютім 1944. Стор. 4 і пів машинопису. Метою цієї брошури є "вказати на організаторів і спричинників "Великої Руїни" на Волині, -

"Це ті, що під гаслами будови української держави вимордовують національно і політично найсвідоміших українців... це бандерівщина."

Автор починає від літа 1941 р., коли то "бандерівці в кожному селі та місті кидяються проголошувати Стецьківську "Самостійну державу". "Умовин для поважної постановки державно-політичної акції не було ніяких. Але бандерівцям і не йшло про те. Їхня проголошення "самостійности" це була агітка і метод до спопуляризування себе самих..."

"... Всіх українців, що вказували на протидержавницькість та безвідповідальність такого поступування, вони ретельно почали вимордовувати як "гробоконателів української державности".

"... В березні 1943 р. бандерівці проголошують і переводять збройний зрив на Волині проти німецького окупанта. Агітацією, підступом і силою вони стягають в ліси до 10.000 люда, з них формують окремі партизанські відділи, перебираючи від Бульби-Боровця назву УПА. В пропаганді зовсім твердять, що УПА нараховує 14 мільйонів люда, а саме 7 мільйонів в лісах, а 7 мільйонів в резерві. Так почався збройний бандерівський "зрив".

"... Першим завданням яке собі поставила УПА, це знищити революційні формації "Оборони України" ... на Крем'янецьчині та Володимирщині, а також відділи отамана Т. Боровця-Бульби в Рівенщині.

"... З різними групами большевицьких партизан на Волині бандерівська УПА заключила пакти ненападу та співпраці. ... Командні становища в УПА обсаджено Червоними лейтенантами та командирами що спричинилося до повного збольшевичення внутрішніх методів керування та зовнішніх форм партизанської дії..."

"... Забезпечивши собі плечі таким союзом з історичним окупантом України, бандерівці роззброїли три сотні "українських революційних фор-

мації "Оборони України" на Кременеччині, де "вимордували чільніших старшин", а місяць пізніше роззброїли та здештували дві сотні "Оборони України" на Володимирщині.

Від тепер почавши, бандерівці з гаслом: "мордуй всіх хто не знами" на устах, починають найбільш рознуздану, безцільну та безпланову партизанську солдацеску."

Перераховуючи "злочини" УПА автор брошури пише-агадує м-ін. факт висадження в повітря біля с. Рожкику поїзду миргородських робітників, в наслідок чого 120 робітників було важко ранених, а 40 вбитих. Автор твердить також, що бандерівці руководилися таким мотивом: "чим більше сіл попалять, тим краще, тоді всі підуть з нами, інакше не зробим мобілізації" і додає "характеристичне, що УПА ніколи не ставало в обороні загрожених сіл". А тактика УПА була мовляв така: "Бандерівці бють ворога по пальцях, самі ж підставляють під удар горло народу, мовляв, чим гірше тим ліпше".

Дальші "обвинувачення" УПА такі:

"Абсурдний бо несвоєчасний бандерівський зрив став швидко бистрою водою на большевицький млин". - Повстання на ПЗУЗ нібито допомогло советській офензиві "прокотитися до Дніпра". В іншому місці брошури автор пише, що просування Ч. А. на Волинь, це рішуча і безперечна заслуга УПА."

"Зовсім без цілі і плану УПА створила новий протипольський фронт"... З одного маху бандерівці обернули започаткований процес українізації волинських міст в їхню польонізацію..."

"Проголосивши загальну мобілізацію бандерівці наклали на Українське село свій харчовий контингент - вдвоє і троє разів вищий від німецького чи большевицького". Автор твердить далі, що бандерівці "спершу взагалі заборонили були збирати жнива".-

"Терор" За всякий спротив чи прояв незадоволення "розстрілювали, або пускали з димом господарство"... Челяни часто говорили: "Негри хай прийдуть, тільки геть УПА!" Цей терор коштував Волинь більше, як большевицький чи німецький. /Для характеристики в самому районі Верба видушила УПА понад 100 душ національного активу чи свідомих селян".

"Терор, як засіб опановування, виключно і всесильно панував в рядах УПА... За прохання відпустки з УПА каралося часто удушенням путом. Советські лейтенанти нерас присуджували рядовиків на шомполування або розстріл за провини зовсім мнимі. Недиво, що дезерція з УПА - зростає до незвичайних розмірів". "Бандерівську СВ" - автор прирівнює до НКВД.

"Осіною 1943 р. відділи УПА, користаючи з того, що Бульба-Боровець увязався зі своїми передовими відділами в бій з большевиками, підступом нападуть на його резервові частини, роззброють і вимордують політично свідомих старшин. Сам Бульба зі змінок людей утікає. Його дружина попала в полон. За спробу втечі її шомполовано."

"Відділи УПА, яких бандерівці кількома наворотами перекидували на Житомирщину та інші сторони Правобережжя, були тамшніми червоними партизанами погромлені на голову".

Коли на Волинь прийшла Черв. Армія, - "УПА просто ганебно розбіглася. Кривава забава в "збройний зрив" скінчилася."

В підсумках автор пише:

"Жахливі втрати в людях та народньому майні, що їх завдала УПА українським масам на Волині, позна деконспірація революційних кадрів перед наступаючими большевиками, глибоке розчарування та депресія серед волинського населення, втрата міст і ніяких позитивів, - це трагічний біляне агентурного бандерівського збройного експерименту на Волині... Нині бандерівці намагаються з усіх сил повторити його в Галичині.

Трагедія Волині - це грізна пересторога. А перед трибуналом нації та історії кличемо винувників на суд і обвинувачуємо.

/Підписано/ "Організація Українських Націоналістів".

Брошура: "Організація і Вождь", 8 стор.

З розділу "Організація"... Не є націоналістом той, хто... провідницькі засади і вірність провідникові проповідує, а бунтом живе".

Розділ "Вождь" є одним пеаном на честь вождя народу/-". "Від ряду літ, - пише автор, між українцями помітне місяністичне напруження, очидання спасителя... Із жалем та притяеною задрістю дивимося на деякі інші народи, що їх поблагословив Бог появою... людини надлюдської міри..."

Ось як малює автор ту людину: "Постать несамовита і майже надлюдська, постать мовчазної, хмурої людини, що усмішки не знає, ...неприступної, замкненої в собі..."

- Але... навіть така людина не всілі ... спасти народу свого, якщо вона не одержує від своїх земляків... беззастережного та безумовного довіря... такого, як його власна віра у його післанництво". Це довіря "мусить бути незмінне, незрушиме непідлегле ніяким стороннім впливам... Треба ще й слухняности, безумовної слухняности... Той дозрів до державности, хто зрозумів суть карности, суть беззастережного підпорядкування своїх поглядів поглядам раз установленого проводу!"

...У нас, є туга не тільки за ождем, а й за провідниками... З цієї збірної нашої туги котрогось дня встане той, що є "втіленням", тільки у стократ помноженім степені свого середовища... Він - найкращий вислів нації... Думки наші стобарвними пташками літають довкола світлої постаті того, що буде першим найвищим слугою великої ідеї... Перед ним, як перед сяючим сонцем... розпадутся внівець зародки зла... З його постаті битиме сила... не нам признанням або доганю торкатись речі, що виростає понад звичайну людську міру. Богом дане, це найкраще вернеться коліс до Бога, несплямлене доторком нечисти х рук... Черню, підлою руїницькою черню стане кожний, хто зважиться словом або вчинком наложити руку на того, що буде найшляхетнішим виразом збірної волі... Перед його вродженим авторитетом, не головами якоїсь там "більшости" установленим, припиняє всякий спротив.

"...Богом даний, встане між нами на весь свій надлюдський зріст, як один з нас, а водночас Людзь... влада наша, яка безоглядно каратиме за кожну неслухняність і кожну спробу виховнутись зшід залізної дисципліни її твердої, в боях змужнілої, благословенної руки"...

В. Л И С Т І В К И І К О М У Н І К А Т И.

Комунікат: /В справі вбивства Ярослава Барановського у Львові
11 травня 1943 р./

"...Вбивник вийшов з того самого гурту, що має вже на сумлінні десятки підступно помордованих членів ОУН, а між ними сл.п. Омеляна-Сеника Грибівського й інж. Миколу Сциборського. Керманічі диверсії проти ОУН знову дали доказ відсутности в них всякої національної етики і політичного глузду, та виявили перед усім українським громадянством, що виконують ту саму роботу, яку ведуть на знищення Української Нації її вороги. Все Все здорове в нашому суспільстві відсепарується від цієї роботи і ганьбою затаврує новий злочин.

Відозва: "Українці!" - /В справі як вище/.

В відозві говориться про "своїх руїників", які "свідомо чи несвідомо" ворожим "визволенню нашого народу силам", - далі про "квіку звиклених людей", що керуються руїницькими інстинктами та борються за неіснуючу ще державну владу". - В одному фронті українського народу "немає місця на Каїна, що підносить руку на свого брата в імя своїх групових справ". - Далі говориться про вбивство Яр. Барановського, "Людини великої політичної культури".

...Довгі місяці і роки від 1940 р. брошурами, книжками і летючками вела бандерівська пропаганда найбільш неперебірчиву та ненормальну кампанію проти цієї людини. "Шло не про неї, а про розбиття Організації:::"
... Питаємо Тебе Український громадян не, в чийому інтересі лежить смерть людей такого непересічного формату, як Олександр Кущ, Іван Мипи, Сеник, Сциборський, Барановський і інші, що все своє життя працювали для визволення українського народу!

Боевики! Крови брата нема на наших руках! Але, хто зводитиме українську зброю проти українців, той буде для нас не братом, але Каїном і агентурним вислужником чужих імперіялістичних інтересів, і він стрінеться з належною відплатою...

...Геть анархістичні та безвідповідальні дрібнопартійні кліки, що допомагають заковувати український нарід у вороже ярмо!...."

/Підписано: / "Організація Українських Націоналістів 11.5.1943.

Листівка: "Петлора, "оновалець, Мельник". Три імена, - одна ідея".

...Українці! Вірність Андрієві Мельникові - це вірність Симонові Петлорі, й Євгенові Моновальцеві!... Сповняти заповіти Головного Отимана і Провідника - це йти за Андрієм Мельником..."

На кінці листівки є примітка: "Від Редакції: Тут передруковуємо одну з чисельних летючок, що колують між населенням на звільнених Українських Землях.

Листівка: "Свято Зелени і Крови" /Зелені свята 1943/.

"...На узгір'ях Києва - вирости могили борців Української Революції: Олени Теліги, діяча українського Закарпаття і Рогача, відомого публіциста Оршана Чемеринського, П. Олійника, Коники й сотні інших! Перед Собором в Житомирі поховано сл. п. Омеляна Сеника - Грибівського та Миколу Сциборського, а там далі Орищенко з друзями. Над берегом Азовського моря внаслідок від московської кулі б. Провідник Протекторату Р. Фодчук, в лісах Чернігівщини син Буковинської Землі Іскра, а на Рівенщині - Антін Баранівський. У Львові ще надто свіжа могила Ярослава Баранівською. І цілі сотні дальших жертв зложив Український Націоналістичний Рух у боротьбі за Самостійну Соборну Українську Державу".

Листівка: "Націоналісти" - Видана "Волинською Краєвою Екзекутивною ОУН" 1 серпня 1943 р.

"...Ви сьогодні єдині, що зможете в цей епохальний час або здобути Українську Державу або знищити її повстання це в зародку! Зменште геть від себе волинських політичних вояків! і самозванців, які підшиваючись іменем Бандери, коштом тисячів українських невинних жертв задовольняють свої отаманські інстинкти!... Вони сліпе знаряддя в руках большевиків... Німці не є нашими ані історичними ані остаточним ворогом! Це є тимчасовий окупант..."

"...Українські партизани!... Придивіться до своїх провідників! Хто вони і звідки... Ви побачите: Багато з них це були советські "лейтенанти" й "командіри"... Це ті, які організують чужонаціональні партизанські відділи з найраших большевиків, які руйнують наш край."

"...Стріляйте цих більшовицьких вожаків в масці бандерівців! Кидайте т.зв. Українську Повстанську Армію, яка вже розложена більшовиками..."

"...Український народе!... Престерігаймо тебе, що український час ще не прийшов."

"...Це, що робиться на Волині, це не є жодна революція, це бунт, викликаний большевиками й поляками, всупереч природному розвитку боротьби за Українську Державу!... Смерть московсько-большевицьким наймитам!..."

Листівка: "Українці!" /Видана двічі П.К.ОУН - 15.8 і 25.9.1943 р./

"...І сьогодні палить і стріляє нас німецькими руками Москва, вона знайшла наємників, які під маскою бандерівців провокують німців тільки на те, щоб знищити Україну і українців... Ті ж самі лейтенанти і командіри, що своїми руками стріляли націоналістів, сьогодні перебирають в свої руки бандерівську партизанку і сотнями невідомих українських рук палють маєтки, за які німці пускають з димом десятки сіл, а селян вистрілюють..."

"...Гоніть геть тих овлинських бандерівських "ватажків", палиїв українських сіл! Не корміть же інтернаціональне збіговисько, що його бандерівці наживають: "Українська Повстанча армія"! Придивіться скільки там чувашів, татарів, киргизів, узбеків... А скільки там є свідомих москалів, які з планами НКВД цікаво вступають в ряди інтернаціонального збіговиська /УПА/!"

"...Нашим завданням сьогодні видати і зберегти свої сили до моменту, коли обидва тирани втопляться в морі свої крові... Геть з московськими наємниками!"

Листівка: "Український Націоналістичний Рух під проводом Бандери" /Видана "ОУН" 15.9.11.1943 р./

"...Ви мусите приглянутися ближче до своїх провідників, хто вони є і хто був перед ними. А ви побачите те, що де був ідейний і свідомий провідник ОУН, там сьогодні стоїть большевицький командіри або лейтенант, що виконує накази Москви."

"...В одному Луцькому повіті останніми часами розстріляно кількох визначних членів ОУН - Рєваку Олександра з Піддубців, ... Ковалю з Галичини, який був командантом господарчої поліції /Ляндінсту/ в Луцьку, ... Рихлока Миколу з Іванчич, надрайонового провідника ОУН, пс. "Остеповий", Подавенка з Ковельщини і Сузика з Луччини... і інші, які згинули безслідно - це Волосовець Олександр з Озденижа, корольчук Олександр з Княгиненка, чижук Олександр з Луцька....."

Рівночасно зістав замордований в Пумані член Краєвої Екзекутиви під псевдом "Сум", який був висланий бандерівським проводом зі Львова для втихомирення "волинського бунту" і для обеднання ОУН...

...Націоналісти! Вже час вийти з руйнівної роботи і стати на правильний шлях Української Національної Революції....

Листівка: "Українці! Україна в огні і крові!" /Видана "ОУН" 15.серп.1943/

"...Вже на перших кроках, в перших днях стрінули наших передових членів найтяжчі удари, які взагалі могли стрінути. Це були дії прихильників Бандери, які згідно з даними їм їхнім проводом інструкціями, вилучували наших людей, видавали в руки граничної сторожі чи органів безпеки /Равщина, Лобачівщина тощо/ або вбивали. Перші члени сл. п. Пунса й Мисковель, Шубський, Шульга й інші, яких вбито на терені Сокальщини, коли вони, перейшовши границю, прямували на Волинь. По цім почали приходити нові вістки про вбитих, і знову гинули найкращі. Це був сл. п. Провідник Волині Олександр Куц, і Краєвий Провідник ЗУЗ Іван Мицик. А по них брати Пришляки і довга, довга черга дальших. Вершном цього терору було вбивство сл. п. Сеника і Сціборського....

... В річницю Другого Зимового Походу на братній могилі в Базарі за почином і кермою ОУН відбулася перша і найбільша дотепер на сході маніфестація українського населення. Кільканадцять тисяч українських селян з північної Київщини й Житомирщини прибули....

.../В грудні 1941 р./розстріляно в Житомирі ок. 200 українських діячів з цілої області, в тому числі і Голову Міської Управи і Провідника ОУН м. Житомира - Орищенко з дружиною, як теж декого з ЗУЗ і Карпатської України... В Києві наложив головою Ярослав Чемеринський - Орган, член Проводу УН з дружиною, ред. Петро Олійник, ред. Іван Рогач, Поетка Олена Теліга, інж. Михайло Теліга, Іван Коник і інші... Це саме було в Дніпропетровську/ліквідація членів Укр. Гром. Комітету/, в Кременчузі, Полтаві, Миколаєві, Кіровограді, Харкові й інших містах України. Мадали побіч себе представники у раїнської інтелігенції, як голова міської Управи в Полтаві і провідник ОУН Полтавщини Борківський, робітники і селяни. Між розстріляними багато жінок.

...А в той же час на фронтах боротьби з більшовиками падають члени ОУН, як провідник ОУН Протекторату Р.Седчук, Володимир Гут, Лада і інші. В бою з більшовицькими партизанами гинуть м.ін. Іскра та секретар УНРади і провідник ОУН м. Києва - Антін Баранівецький. У Львові падає зрадницько вбитий Як. Барановський....

...Впало їх понад 500, а багато пропало без вісті....

Українці! ОУН взиває Вас будьте готові на великий чин, який ми введовзі підіймемо. Відкиньте злі підшепти ворожої Вам пропаганди /бандерівщини/, а твердо, з розумом глядіть у дійсність".

Листівка: "Український Селянин!" /Видана ЦК. ОУН" 24.8.1943/

"Розглянься, що робитися навкруги Тебе! Честь і гонор Твій продається за безцінну манію величчя і вождівства відвічному ворогові Москві. Продає його частина націоналістів під проводом Степана Бандери, які засліплені, затуркані і збиті ворожою агітацією з правильного шляху, несвідомі того, що роблять, заганяють Тебе передчасно в могилу....

...Шобхзатримати ґрунт під ногами, вони розстрілюють направо і на ліво свідомих українців у своїх відділах, закидаючи їм національну зраду....

...Він /бандерівець/ неначе той звірський Нерон з насолодою дивлять-ся, як палають різні села....

/Листів згадує м.ін. про напад бандерівців на млин в Херохорині і питається:/... Чи тим вони причинилися до голоду Німеччини - Ні! А до голоду в українських селах - Так! От їх ціль!

...Гоніть /їх/, скидайте з них маски та викидайте на смітник! Бурян з наших рядів мусить бути виполений, коли ні, то він нас заглушить і ми зогніємо безслідно...."

Листівка: "Українська Молоде!" видано "Волинською Краєвою Екзекутивою ОУН" 13.9.1943 р./

...Не слухай тих, що підпорядковують тебе більшовицьким лейтенантам, які продають тебе більшовикам або віддають твоє життя за діраву польську шопу.... Ти не смієш розророзувати своїх сил сьогодні в боротьбі з німцями, бо вони кривавляться й конають, а сили їх слабнуть....

...Ти збережи свої сили до моменту, коли наші вороги скривавляться

у взаємній боротьбі і ми тоді зможемо завдати смертельний удар, щоб вже вони ніколи не стали проти нас. Ти не слухай тих, які хотять збити Тебе зряддям більшовицьких лейтенантів, при допомозі заступника Бандери — Максима Рубана, як зробили з узбеків і чувашів...
...мерть московським наємникам!"

Листівка: "Український селянин! Сирій ранок будить Тебе зі сну..."
/Видана "ЛК ОУН, 19. IX. 1943/.

...Вони /бандерівці під проводом Максима Рубана/ ганебно обрадають Тебе вдень і в ночі. Забирають в Тебе хліб, одяг і взуття, щоб поохарчувати, одягнути і взути тисячі узбеків, татар, чувашів, більшовицьких лейтенантів і енкаведистів...

...Шитай тих бандерівських вожаків, що вони вибороли до цього часу для українського народу — Нічого! Лише спричинилися до палення сіл, передчасно змарнували молоді бойові сили і зневірили частину української молоді.

...Збережи своїх дітей і свої сили до слушного моменту, коли покличе Вас ОУН під проводом Вождя А. Мельника...."

— Листівка: "Українські Націоналісти! /Видана в Калушині I. XI. 1943/.

...Політична ситуація нині для українства не гірша, ніж була 25 років тому. Але нині сили українства безмірно більші, досвідченіші. Силою свого змагу, розмахом нашого політичного чину, примусимо ми Європу рахуватися з нами, як з одною з тих сил, що вирішають європейське майбуття..."

Листівка: "Застановімся доки не пізно!" /Видана Волинською Краєвою Екзекутивною ОУН" в листопаді 1943/.

...Побачивши Москва перед собою постать Великого Воїна /— Андрія Мельника/, ...це більше розлютилась, шукаючи кращих метод нищення організації. І знаходить їх у внутрішній кризі, створюючи опозиційну групу ОУН під проводом Степана Бандери, вкидаючи до неї своїх агентів.

В 1940 р. бандерівці висилають на Краєвого "ровідника свого головача Горбового, який попадає в руки НКВД, видає цілу організаційну сітку, та виробляє для НКВД план ліквідації Організації, сам з певними дорученнями вертає до Кракова...

...Але мало цього Москві! Вона хоче винищити весь український актив і при допомозі своїх агентів весною 1943 р. проголошує на Волині Національну Революцію під проводом Лебеда-Максима Рубана.

...Вони починають насильно мобілізувати і тероризувати українців, відриваючи чоловіків від родин і батьків та дітей, тягнучи безцільно в ліс...

...Що буде з УПА, коли прийдуть большевики! Большевики знищать її при допомозі тих НКВД-истів і лейтенантів та більшовиків, що знаходяться в УПА... Москва вистріляє весь молодий революційний елемент, а з України зробить харчову базу для диких орд Москви...

...Москва...це не переходовий окупант, яким є орди германів. Москва це історичний наш кат і тому змагання з Москвою — це не тимчасова необхідність. Це конечність! Це залізний закон української історії! Це неминуча потреба нашого життя! — Тому УПА, як ті, що з нею співпрацюють, копають гріб для себе і цілого українського народу.

...Хто дійсно хоче перемоги для України, той не сміє бути в рядах бандерівської партизанки, той не сміє йти разом з більшовиками лейтенантами та НКВД-истами, той слухає гасел ОУН!

...Геть з УПА та її узбеками та чувашами...!"

Листівка: "Мужі і жінки України!" /Видана ОУН в листопаді 1943/

"Доборолась Україна до самого краю"

"Гірш ляха свої діти її розпинають"

...Чи партизанкою здобудемо державу! Ні! Історія не знає випадку, щоб який небудь народ шляхом партизанки здобув самостійність!...

...Хто кличе маси до безвиглядної боротьби, в якій можна хіба скривитися й облизня піймати, — той "гірше ляха розпинає Україну", той злочинно марнує українську кров, той авантюрист, або ворожий агент, але не борець за Українську Державу!

...Моменту /збройного зриву/ треба в поготівлі і безодатності видати

вигдати, вигдати й ще раз вигдати! Українська кров не сміє литися за чужі, та ворожі інтереси!

... Мужі, жінки України! ... Організуйте всюди боївки української всенародньої оборони і надавайте себе ограбити т.зв. "УПАрмії" з харчів, чобіт кожухів і коней!.. Всяка мобілізація до УПА це політичне і військове безглуздя і бздуря. Відсіч братовбивцям! Відсіч Каїнам! Бандерівець, що стріляє українців, це бандит і агент Москви, але не український революціонер!

Всі, хто чує відповідальність за долю народу, за всеукраїнську, а не бандерівську перемогу Революції, - слухай гасла ОУН під кермою Вождя А. Мельника!

Нам до вибору: ... Вольна держава, чи терор бандерівців! Україна чи Бандера! Чамостійність чи союз з Москвою!

Листівка: "Українці!" /В справі вбивства Романа Сущка у Львові 14 січня 1944 р./.

"Дня 14. січня 1944 р. о год. 13.30 у Львові з агентурної руки бандерівців... впав полк. Роман Сущко..."

... Ніщо на світі не пройде безкарно. Повторяємо вдесяте і в стоє - Москву треба змести з лиця землі. Всяку Москву, Москову російську, совітську чи бандерівську. Білим залізом треба випекти її з наших же українських рядів.

Українці! Чувайте! Ворог вдерся в нутро нації..."

/Комунікат/: Пресова служба Українських Націоналістів.

Провід ОУН дня 15. січня 1944 р. повідомляє: / Далі йде комунікат про вбивство полк. Романа Сущка/ ... У справі вбивства розпочали до-ходження Слідчі Органи ОУН".

Керма Безпеки ОУН дня 31. січня 1944 р. подає до відома: Слідство... виявило недвозначно й дало цілий ряд доказів на те, що воно вишло, та було переведене людьми з табору т.зв. бандерівців, а ближче - терористичного спец-відділу Лебідя-Рубана".

Далі наводиться "факти": Літом 1943 р. пок. інж. Соколовський Дрій, почув від провідника бандерівської боївки слова: "Я є цей, хто вбив Барановського, а черговим буде твій шеф, пол. Сущко".

"Лебідь - Рубан відкрив ще весною 1943 р. широку акцію проти "людей Мельника". Гаслом для неї мало бути вбивство сл. п. Яр. Барановського. Одначе виконанні цього пляну перешкодила ОУН. Тоді знову бандерівська організація вирішила терористичну акцію розгорнути зимою 1944 р. і вбивство пол. Романа Сущка мало стати знаком до розправи з членами ОУН.-

... Останньо з черги була спроба 29. січня 1944 р. коли виконано невдалий замах на визначного члена Проводу мтр. Коломийця.

Комунікат: "Українці!" /Виданий "Проводом УН" в лютому 1944 р/.

"Німецький уряд увязнив Голову П.У.Н. полк. Андрія Мельника, одно-часно по всіх країнах Європи, де сягає німецька окупація, на ЗУЗ, в Іта-лії, Чехії, Франції, Бельгії та самій Німеччині, переведено арешти відомих націоналістів та українських громадянських діячів....

... Довершилося те, що віддавна заповідала лінія безоглядної німець-кої політики в Україні - тотальний удар по організованому українсь-кому життю.

... Внутрішньо- та зовнішньо - політична активність ОУН надто непо-коїла Німеччину...

... Німеччина вимірює нам удар в плечі. "Ласна українська анархія шарпає живе тіло нації"....

Листівка: "Українського Легіону Самооборони".

Листівка: "Українці!" Вибачите своїми очима..."

... Партизани це руйнники свого народу, це наємники Москви. Це пар-тійні спекулянти..."

Листівка: "Українці!" Сповніть своє призначення"

Листівка закликає "Йти вперед до перемоги до бою, і т.п.

Листівка "До Українців Холмщини".

Листівка взиває "братів Холмщаків" вступати в ряди УЛС та творити

Окремий Холмський Відділ УЛС. Зголошуватись на адресу: село Морочин пов. Грубешів.

Листівка: "На палъ Москву=! " є передруком частини статті "Державницька революція чи бунт Каїнів" зі "Сурми" за березень 1944 р.

Листівка: "Українці! Друга імперіялістична війна"...

"...УЛС підніс стяг боротьби з ворожим загарбництвом ляхо-комуністів, та проявами всякого свавільства, що виявилось серед нас у формі т.зв. УПА. Українці! Знайте, що під сучасний момент УПА, як суцільної організованої сили не існує. Більшовицькі агенти розложили її знутри, а більшовицькі банди її розігнали. Верхівка УПАганебно розбіглась, залишивши рядовиків на поталу та дезорганізованість, а Тебе Український Народ, - на пімсту наших ворогів. Ті рештки УПА, які ще "оперють" на наших землях, безсенсово надалі ведуть свою руйніницьку роботу: вистрілюють та вішають українців і тим самим наражають себе на наш справедливий гнів і на суд нашої історії.

УЛС проклямає гасла "Геть з партійництвом, геть з більшовиками та їх агентами!"

УЛС бореться не за Мельника, не за Бандеру, не за всякі інші політично - партійні угруповання, а тільки за Українську Державу!...

Листівка "Українці! На важких терезах важиться " /Видана УЛС 6.квітня 1944 р./

"...Українці! Ось гляньте, як на нещастя нам усім, на горе цілому українському народові, та на ганьбу і сором блудним синам нашої нації, вдалося московському ворогові довести до розбиття нашу національну ударну силу, вдалося звести на манівці національну державницьку політичну орієнтацію та думку частини нашого населення...

...Українці! Хто є автором політичного розвитку нашого національного активу на два табори: т.зв. мельниківський і бандерівський? Хто розсварив їх та порізав? Хто кинув між них зерно ворожнечі, ненависти, партійного фанатизму, партійної нетерпимости й антагонізму?

Хто, використовуючи особисті амбіції, політичні аспірації, манію величності та, врешті, кроткозорість і політичну туполобість шумовиння нашого суспільства, кинув українців на деяких теренах, зокрема на ЗВЗ у братовбивчу боротьбу?

Який злий дух чи демон пустині нашптував на вухо т.зв. політичним бандерівським вожакам, робити непростимі донкіхотські дурниці в ділянці нашого політичного життя?

В чому було інтересі кидати населення Волині, Полісся, а також Поділля в безвиглядну й безглузду з точки зору нашої політично-державницької рачії партизанську боротьбу з німцями?

...Відповідь на ці питання, звучатиме: ворог, москаль, більшовик. Той хто цього не бачить, є лиш політичний анальфебет і надмірно обмежений інтелектуально. Хто ж не хоче того бачити - це прямо злорий і свідомий зрадник свого народу й своєї національно-державницької ідеї.

...Через кого влітку минулого року горіли українські села на Волині й Поліссі, падали безцілево великі жертви українського населення. Тільки через т.зв. УПА...Через ту агентуру більшовицької руйніницької роботи на ґрунті українського національного руху, через цю експозитуру й зрадця більшовицького імперіялізму, - бандерівський рух.

...При допомозі т.зв. СВ ворог провадив серед нас акцію взаємовищення та самоликвідації. Це українське ЧК - СВ стало пострахом для мирного українського населення. Сотки чоловіх людей і місцевих українських діячів та авторитетів згинули з рук СВ під закидом, що "були ворогами революції"...В драконський спосіб замучено не тільки обвинувачені одиниці, але й цілі їх родини... палюва рука тисячами сіяла братні могили розстріляних, повішених, замучених, зарубаних і помордованих українців лише за те, що були мудріші...

...Чи це не злочин перед нашою нацією, якого допускаються ці бандерівські вожаки, рекомендучи українському населенню не втікати перед більшовиками... Самі ж із повними чемаданами опинилися далеко на захід поза фронтом... Большевики нас не будуть нищити та масакрувати - так орієнтують нас бандерівці - бо вони прихильно до нас наставлені зате, що ми бились проти німців у партизанці та в УПА!... наша УПА підготувала... ґрунт для приходу... Ч. Армії... Ми заострили класову ворожнечу між нашим суспільством.....

...Українці! Та в суті ж - чи не пробільшовицька робота, свідоме зрадницьке діло, а принайменше політичне божевілля та отуманніня червоним чадом - и не зрадницьке це діло в сучасний момент масово мобілізувати в УП всіх чоловіків на теренах ще не занятих більшовиками -

...Яка врешті, політична доцільність та мудрість наказує тим бандерівським вожакам витягати і закликати до лісу ОО-Стрілецьку Дивізію Талачина, ортшувців і т.п. и не ховуть вони в такий спосіб звільнити ці... пости полякам.

...Зрадники Нашої Справи, розумові каліки, політичні сліпці та Каїни нашої нації....

...Геть із братовбивчою Каїною боротьбою!....."

Листівка: "Нація Борців - Нація Перемоги" /Видавна ОУН - в червні 1944/.

В листівці перелічується імена члених мільниківців, що згинули в останніх роках. На ОУН:

Сурмач і 24 друзів - розстріляних німцями під Житомиром.
Борковський, 60-літній голова м. Полтави,
Ред. Кошик, дідусь Піснячевський, інж. Романів, Кононенко, Гороань, Недужі, Мартиновична, Панасюки і т.д.

На ЗУЗ: др. Володимир Яхно-Синовіч Домазар, Чайка і ін.
З Карп. України: Іван Гогач, ред. Іван Кузьмич, Данило і інші.
З Буковини: Тузар-Оршан, Женя Суховерська/провідниця юначок України/
др. Панчун, проф. Дідів, Сірий, Малайчук і прочі.

Реєстр кінчиться іменами: Роман Сушко, інж. М. Сціборський, сот. О. Се-нин, др. Яр. Барановський....

...Все ближче наближається час, коли всі наші національні сили зіллуться в єдиний могутній вал, який покотиться переможно по всій нашій землі в імя Великої Оборони України..."

Г. І Н Ш Е:

"Декалог Бандерівців":

"И дух крутіянської стихії, що зберіг тебе від винищення здоровими силами української нації і поставив тебе на грані двох світів руйнуваги українське національне життя.

1. Сдобудеш українську корону для неукна Бандери, або згинеш у боротьбі за неї.
2. Не дозволиш нікому сплямити слави ні чести бандерівця.
3. Памятай про великі дні зрадних змагань.
4. Будь гордий, що ти є спадкоємцем боротьби за славу руйначів Української Державности.
5. Пімсти смерть великих бандерівців.
6. Про справу не говори з ким можна, лише з ким треба, щоб не дізнались про нашу зраду Нації.
7. Не завагаєшся виконати найнебезпечнішого чину, коли цього вимагатиме добро атаманської бандерівської справи.
8. Ненавистю і безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів кратомана Бандери.
9. Ані прозьби, ані грозьби ні тортури ні смерть не приневолять тебе зрадити нашої ворожої для Української Нації тайни.
10. Змагатимеш до поширення сили, багатства і слави Бандери чи його наслідників"

Провокація:

З датою "Львів, 13. Ю. 1943 р" появился лист до Дра. Костя Паньківського Голови УНК у Львові, підписаний "ОУНСД, Краєва Екзекутива ЗУЗ". Лист обіймає 4 сторінки машинопису. Чого головні думки такі:

"...починаємо завойовувати УНК знизу... УНК - останній бастион безглуздої прогерманської політики на ЗУЗ..."

"...Ми ніколи незаперечували потреби опортуністичної політики, але української опортуністичної політики.

...Це упередження, що в нас немає звязку з низами... Це груба пересяда... А в тім в нас є потужний інструмент для втримання в карбах української влачі. Це наша колегія безпеки з її "летючим" відділом.

...Друге поширене упередження є, що мовляв - "бандерівці тільки и того робитимуть, що різатимуть усіх українців, якщоб їм вдалось якимсь чином дійти до влади -й "булави"... Ми й тепер успішно переговорюємо

з мельниківцями, гетьманцями, унерівцями, уцекістами... Порозумінню з мельниківським табором перешкодив "відкритий лист" Бульби, сфабрикований у Львові... "втори цього листа не дочекають хіба 1944 р. ...

...Удажаємо, що перемога німців це найбільше зло для української нації. и не бажаємо собі також б льшовицької пере моги, хоч вона є безсумніву меншим злом для української нації.... Наше завдання попірати все слабшого під тепер. пору - німців.

М.ін. ... "Ферфлюхте Бандерабевегунг" ударемнило через свою "безпеку" атентат комуністів на губ. Вехтера.

Далі переповідається основні точки "меморіялу бандерівців" до німецьких чинників т.зв: "Відкритий лист українських націоналістів до німецьких націоналістів".

1) Банди. В Галичині покищо є тільки УНС, - Натомісць банди (большевицькі) є в Райхскомісаріяті, а покликав їх до життя своїми божевільними й непотрібними терористичними засобами Еріх Кох.

2) В дплата полж кам - головно за їх терор, у Люблинському Дистрикті.

3) Евдінст - хай німці усунуть звідти поляків, що знущаються з українських юнаків.

-Запровадити поновну панщину на Українських землях німцям не вдасться.

4) Арбайтсайнцац в Райху. 500.000 українців з Галичини і 2.500.000 українців з УСРВ працює в Райху Це творить 10 % наш го населення й найсильнішу чужинну робітничу групу в Райху.

5) Контингенти... "Ми видали гострий наказ, щоб контингенти були здані повністю. ...Наш рух стягає також контингенти на наші потреби".

6) Дезерція - з рядів Дивізії є не більша, як в німецьких частинах. - В згаданому меморіялі "старасмоєь виказати, що з нашою допомогою німці вже були б виграла війну на сході, без нас вони її програють."

На кінці листа пов домляється про перші дії української оперативної групи проти польських терористів у південній частині Грубешівщини і Замостейщини...

"Зозулине яйце" - Стаття з часопису "УНРА" - "Оборона України" писа на 26.XII.1943 р. - Видав її в формі листівки "Відділ Пропаганди Гол. Штабу УНРА" (бульбівці).

"Із зозулиного яйця, що його знесла на наше нещастя гештапо у вигляді т.зв. бандерівців, викльовується мала диктатура...

...изволитель це той, що приносить народові справжнє визволення, а не гніт, шомпол, путо і кров... Німецько-большевицький агент Ришард Ярій. . бандерівськими руками робить все можливе, щоб справу нашої державности загнати в могилу.

...В 1941 р. бандер вці з висолопленим язиком перли за німецьким фронтом і проголошували бандерівську самостійну, бо цього потрібно було німцям .. Що це контувало Україну? В першу чергу життя пів мільона полонених українців, що на заклик бандерівц в пішли в німецькі руки - Хто поверне цю зброю, що збаламучене бандер вцями населення здало німецьким окупантам? Хто відповідає за розконспірування нашого активу? Хто відповідає за вбивство Сдїборського інших мельниківців? Хто виступив проти пропозиції отамана Тараса Бульби створити Українську Народню Революц йну Раду? Хто наказав стріляти до УНРармії (бульбівців)? Шо спільного з українською народньою Революцією мають всі бандерівські безправ'я, насильства, побої, грабежі, мордування та вбивства..? Чи існувала коли на Укра їні така "Революційна Організація", якої б власний нар д боявся гірше всякого ворога, а її членів називав "путярики", "сокирники"? ,...організація, яка б мордувала чесних і свідомих українців гірш гештапо чи НКВД?

...Скільки жертв терору, запутованих або ганебно замучених, отих голів сільських, бульбівців, мельниківців, радикалів, старих петлюрівців, бувших комсомольців, безпартійних свідомих і чесних українців, які згнули тому, що були нших переконань, осуджували бандерівську злочинну роботу або мали добрі чоботи... Ці , кого ви бачите, це переважно безграмотні хлопчаки, шкурники, всяка шувваль.

...Українці! Дика і чужа для нас бандерівщина. Темна вона, чужі руки нею кермують і шкідлива її діяльність для українського народу. Чим скорше вона згине, тим менше пошкодить нашій справі .. Женить її ..нехай не ганьбить наш го народу ... нехай не плямить маєстату Української народньої влади, бо вона несе народові свободу а не шомпол, кров путо і шибеници.

зі звітів: (Про мельниківський "Український Легіон Самооборони").

В грудні 1943 р. на Луччині мельниківські провідники Солтис і Швець створили в порозумінні з німцями "Український Легіон Самооборони". Провідником УЛС став Солтис (Черкас), командиром Герасименко, вишкільним Квітків. Швець від них трохи згодом нібито "відколовся". В червні 1944 р. осідок УЛС був у Грубешеві. Основною роботою УЛС була боротьба з українським самостійницьким рухом УПА, а коли це їм не вдалося, намагалися представити її в очах народу "безвиглядною". Мельниківські листівки не мали ніякого впливу на населення Холмщини. Люди говорили: "УПА бореться за бідняків, а цей Легіон захищає землевласників та двори". - До більших "подвигів" УЛС належить арештування ряду низових працівників УПА, між ними "Шпака" (заст. рай. провідника ОУН і - зокрема - замордування сл.п. "Тараса" заступника надрай. референта СБ.

В червні 1944 р. в Іваницькому районі бешкетувала мельниківська група УЛС під командою Гайворонського. Ці німецькі слуги грабували населення, шукали українських самостійників, ловили людей на роботу та передавали їх німцям. Населення страшно їх зненавиділо.

На терені Холма ще 1941 р. лишилося було 3 мельниківців, які були агентами гештапо. Вони м.ін. довели до арештування 9 юнаків і юначок з холмської гімназії.

27.4.44 р. в год. 7 рано "У.Легіон Самооборони" оточив село..... скорострілами та почав переводити ревізії по хатах. Селян питали за зброєю і українськими партизанами. Арештували 3 хлопців з іншого села, при яких найшли зброю, та двох поважних господарів. Одного хлопця при допитах так побили, що він помер. - Цей факт викликав велике обурення серед населення.

"УЛС" - крім деморалізації - не приніс населенню Холмщини нічого.

17.5.44 р. звітували з Холмщини:

...В останніх тижнях почали масово втікати з легіону, свіжонабрані охотники з Грубешівщини".

В останніх днях травня 1944 р. УЛС перейшов на Волинь, де мав повинити допоміжну німецьку службу, як варта при залізниці і т.п. УЛС використовував своє службове становище до паралізування українського самостійницького руху. М.ін. його члени переводили стислі ревізії прохожих, підозрілих як "бандерівці".

Більшість мельниківського активу в Володаві, Холмі й Грубешеві була на службі СД і Кріпо.

Один полковник УЛС схарактеризував Солтиса, як психічно хвору людину. Крім того за його словами Солтис є так далеко на услугах німців, що навіть мельниківський провід не міг йому нічого зробити.

В першій половині вересня 1944 р. під Краковом німці роззброїли й розв'язали УЛС. Солтиса арештували. Одною з причин розв'язання УЛС було непорозуміння в зв'язку з висилкою німцями двох сотень УЛС під проводом полк. Дяченка на акцію до Варшави. Більшість членів і всі старшини УЛС вступили до СС-Дивізії Галичина.-